

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. К., 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., I. СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Деян Г. Събев

Членове: Йорданка Г. Янкова
Боян Б. Ешпеков

при участието на секретаря Пенка Цв. Вълкова

в присъствието на прокурора Д. Б. К.

като разгледа докладваното от Деян Г. Събев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235100600434 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С Присъда № 62/03.11.2023 год., постановена по Н.о.х.д. № 708/2023 год., К.йският районен съд е признал Р. Н. М. от гр.К. за виновен в това, че на 05.05.2023 год. в гр.К., при условията на продължавано престъпление и опасен рецидив отнел чужди движими вещи - пари в размер на 51.90 лв., и направил опит да отнеме чужди движими вещи - пари, от владението на собствениците им, без тяхното съгласие и с намерение противозаконно да ги присвоива, както следва:

- на 05.05.2023 год. в гр.К., отнел чужди движими вещи - пари в размер на 51.90 лева, от владението на С. Б. Р. от гр.К., без негово съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои;

- на 05.05.2023 год. в гр.К., направил опит да отнеме чужди движими вещи – пари, от владението на М. Я. Т. от гр.К. и С. Д. Д. от с.Я., общ.Р., обл.П., без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, като изпълнителното деяние е останало недовършено поради независещи от волята на дееца причини, поради което и на основание чл.196 ал.1 т.1, във вр. с

чл.194 ал.1, във вр.с чл. 29 ал.1, б.,а” и б.,б”, във вр. с чл.26 ал.1, във вр. с чл.58а от НК го е осъдил на наказание „лишаване от свобода” за срок от 16 м. Съдът е приспаднал от така наложеното наказание времето, през което подс.Р. Н. М. е бил задържан за срок до 72 часа и с мярка за неотклонение „задържане под стража“. С присъдата първоинстанционният съд се е разпоредил с веществените доказателства по делото, както и е възложил на подс.Р. Н. М. заплащането по сметка на ОД на МВР – К. на направените на досъдебното производство разноси.

Против така постановената присъда е подадена въззивна жалба от служебно назначения защитник на подсъдимия Р. Н. М. – адв.Х. К. от АК - К., в която същият изразява недоволство от размера на наложеното на подсъдимия М. наказание „лишаване от свобода”, което счита за явно несправедливо – завишено по размер, като излага съображения в тази връзка. Моли първоинстанционната присъда да бъде изменена, като бъде намален размера на наложеното на подс.Р. М. наказание на 12 месеца „лишаване от свобода“. Сочи се в жалбата също, че решаващият съд не се е произнесъл с присъдата си по първоначалния режим на изтърпяване на наложеното наказание „лишаване от свобода“. В съдебно заседание жалбодателят поддържа жалбата си по изложените в нея съображения. Подсъдимият Р. Н. М. поддържа съображенията на защитника си, като моли да бъде намалено наказанието му..

Прокурорът от Окръжна прокуратура – К. изразява становище, че са налице основания за отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото на Районен съд – К.. Прокурорът счита, че с непосочване на режима на изтърпяване на наказанието в диспозитива на присъдата е допуснато опорочаване на съдебния акт. Сочи и друг порок на присъдата - съществуваща неяснота как е определен размера на наказанието на подсъдимия, дали с приложението на чл.58а ал.1 от НК, или с приложението на чл.55, във вр. с чл.58а ал.4 от НК, което счита за процесуално нарушение от категорията на съществени и основание за отмяна на присъдата.

Окръжният съд, след извършената цялостна служебна проверка на правилността на обжалваната присъда, на основание чл.313 и сл. от НПК, по повод и във връзка с оплакванията, изложени в жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт от легитимирано за това лице и в законоустановения срок, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, макар и по съображения, различни от изложените в нея.

Първоинстанционният съд е положил необходимите усилия за цялостното изясняване на обстоятелствата по повдигнатото на подсъдимия Р. М. обвинение. Проведено е било съкратено съдебно следствие в първата инстанция по реда на чл. 371 т.2, във вр. с чл.372 ал.4 и чл. 373 ал.2 от НПК, при което подсъдимият Р. М. е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, и е изразил съгласие да не се събират доказателства за тези факти, като във въззивното производство не се сочат нови доказателства и не са извършвани процесуално - следствени действия по събиране на такива. Въз основа на събраните на досъдебното производство доказателства, първоинстанционният съд е приел за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият Р. Н. М. е роден на **.**.****г. в гр.К., с постоянен адрес - гр. К., ул.,В." № *, български гражданин, с начално образование, безработен, женен, осъждан.

Обв.Р. Н. М. бил трайно безработен, имал финансови затруднения и нямал никакви пари в себе си, поради което на 05.05.2023 год., докато бил в гр.К., обл.К. решил да отиде сам в гр.К., за да търси отключени апартаменти в различни блокове, от които да краде пари.

В резултат на така взетото решение, на 05.05.2023 год. обв.Р. М. се качил на автобус от гр.К. и около 12.30 часа пристигнал в гр.К.. Обв.Р. М. слязъл на автогарата в гр.К. и се насочил пеша към кв.,В.“, където да търси отключени апартаменти в различни блокове, от които да краде пари. За да стигне до кв.,В.“, обв.Р. М. минал през бензиностанция „Г.“, на кръстовището завил наляво към ул.,С.“ и продължил по тази улица до офиса на „Е.“, където на кръстовището завил надясно към ул.,И.“ и продължил по тази улица до блок № * / блок */. Обв.Р. М. решил да влезе първо в блок № *, вх. "*" и от първият етаж започнал да проверява дали някоя от вратите на апартаментите е отключена. Още на първият етаж при проверката обв.Р. М. установил, че входната врата на апартамент № **, който се намирал отдясно на коридора,

била отключена. Той отворил входната врата на апартамента и влязъл вътре, след което направо отишъл в стаята, която била срещу входната врата. Обв.Р. М. видял, че в стаята имало фотьойл, на който бил поставен тъмен на цвят елек с джобове и решил да провери дали има пари в тях. При проверката на джобовете обв.Р. М. намерил една банкнота от 50 петдесет лева и монети на стойност 1.90 лева, които взел без да ги преброи, веднага след което излязъл от апартамента. Собственик на апартамента бил св.С. Р.. В него той живеел заедно със съпругата си Ф. Р. и синът му Ю. С. Р., който бил психично болен. За периода от 19.04.2023 год. до 02.06.2023 год. Ю. Р. бил на лечение в ДПБ - гр.К.. Първата седмица от лечението Ю. Р. бил в ДПБ - гр.К., като след подобрене на здравето му, режимът му бил променен и всеки петък се прибирал вкъщи и оставал там до неделя. На 05.05.2023 год. /петък/ синът му Ю. Р. бил освободен за домашно лечение и същият ден около 10.00 – 11.00 часа се прибрал в апартамента на родителите си, кв.,„В.“ № *, блок № *, вх. "*, ет. *, ап.№ **.

На 05.05.2023 год., около обяд св.С. Р. отишъл в хранителен магазин „*“ в кв.,„В.“, за да пазарува. В себе си имал 70 лева, които били останали от пенсията му. След като напазарувал, св.С. Р. се прибрал в апартамента си, находящ се в гр.К., кв.,„В.“ № *, блок № *, вх. "*, ет. *, № ** и преди да се преоблече видял, че след покупките в магазина му останала една банкнота от 50 лева и монети на стойност 1.90 лева. Св.С. Р. извадил парите от джоба и ги сложил в единият от джобовете на елечето си, след което го оставил на фотьойл в хола. Веднага след като се преоблякъл, св.С. Р., заедно със съпругата му Ф. Р. излезли от апартамента, а вътре останал синът им Ю. Р.. Преди да излязат, св.С. Р. предупредил сина си да заключи входната врата, но тъй като приемал силни лекарства, той заспал и не я заключил. Св.С. Р. и съпругата му Ф. Р. хванали едно такси и отишли до автогарата в гр.К., откъдето се качили на автобус за с.Р., общ.А.. Около 19.00 часа същият ден, от с.Р. св.С. Р. се обадил по телефона на сина си Ю. Р., за да провери дали е добре. Ю. Р. казал на баща си, че е добре и го попитал защо елечето му е било хвърлено на земята в коридора. Св.С. Р. се усъмнил и казал на сина си да провери в джоба на елечето му дали има пари и колко са. След като проверил, Ю. Р. казал на баща си св.С. Р., че джобовете били празни и в елечето му нямало никакви пари. Ю. Р. казал на баща си, че е заспал на включен телевизор и забравил да заключи входната врата на апартамента. На

следващият ден, когато се прибрал в апартамента, св.С. Р. установил, че няма следи от разбиване по входната врата, както и че няма други липси от апартамента.

След като излязъл от апартамента, обв.Р. М. отишъл в хранителен магазин в близост до блок № *, вх. "**", за да обмени отнетата банкнотата с номинал от 50 лева. Непосредствено след това, същия ден обв.Р. М. решил да обиколи и други блокове, за да търси и други отключени апартаменти, от които да открадне още пари.

Обв.Р. М. тръгнал по ул.„О.“ и влязъл в блок № **, вход „**“ с намерение да проверява за отключени врати на апартаменти, в които да търси и да открадне още пари. Започнал от първия етаж, като проверявал вратите на всеки апартамент по етажите дали са отключени, така стигнал до петия етаж, където установил, че вратата на апартамент № **, който се намирал срещу стълбището, не е заключена. Собственик на апартамента бил св.С. Д. от гр.К.. В него живеела само майка му св.М. Т. от гр.К.. Той живеел в съседния апартамент № **, находящ се в същия блок.

На 05.05.2023 год., около 12.00 часа на гости при св.М. Т. в апартамента отишла дъщеря ѝ - св.С. Д. Д.. Около 14.00 - 14.30 часа двете били във всекидневната, когато звъннал телефона на св.С. Д., тя приела обаждането и започнала разговор с дъщеря си, в същото време св.М. Т. излязла от всекидневната и тръгнала към тоалетната, докато вървяла по коридора на апартамента в спалнята видяла в гръб обв.Р. М. да рови в полиетиленов плик „LC WAIKIKI“ с вещите на дъщеря ѝ св.С. Д., в която имало: *1 брой дамска риза - бежова на цвят, 3/4 ръкав, размер XL, марка „Flora“; 1 брой дамска блуза - бежова на цвят, с дълъг ръкав, размер M, марка „DKNY Jeans“; 1 брой дамски панталон - светло зелен на цвят, номер 10, марка „Bandalino“; 1 брой дамски потник - бял на цвят, с тънки презрамки, без марка; 1 брой сутиен - сив на цвят, размер 2 XXL, без марка; 1 брой сутиен - бежов на цвят, размер 38D, без марка; 1 чифт дамски гащи /бельо/ - черни на цвят, без марка; 1 чифт къси чорапи - черни на цвят, без марка; 1 брой зарядно за телефон, марка „Samsung“; 1 брой мини преса за коса - розова на цвят, марка „Sonar“; 1 брой козметична чанта /несесер/ - розов на цвят, марка „Lancome Paris“; 1 брой комплект сенки за очи - съдържащ 10 цвята, марка „Elf“; 1 брой спирала за мигли - марка „Mayballine New York Lash Sensational“, 9,5 ml;*

1 брой фон дьо тен, марка „Nuxiabeauty“ и 1 брой парфюм - марка „Premiere Luxe“, 50 ml, всичко на **стойност 261.36 лева**, видно от съдебно - оценителна експертиза. Тогава тя започнала да му вика и да го гони от дома си. В този момент обв.Р. М. се изплашил, оставил чантата с вещите и тръгнал да бяга от апартамента, но веднага след това се върнал отново, влязъл в спалнята и започнал да рови и в черна дамска кожена чанта, поставена на столче зад вратата на спалнята, собственост на св.М. Т., в която имало: 1 брой дамска кожена чанта, черна на цвят, марка „ Vedis“; 2 броя предпазни маски - без марка, и 4 пакета носни кърпички „Papia“ от по 10 броя, всичко на **стойност 36.88 лева**, видно от съдебно - оценителната експертиза. След като преровил и дамската чанта, обв.Р. М. установил, че в нея също нямало никакви пари, при което я хвърлил на земята, избутал св.М. Т. и избягал по стълбите надолу. Обв.Р. М. не предприел действия по отнемане на полиетиленовия плик с описаните вещи в нея, нито на дамската черна чанта с описаните вещи в нея, а единствено проверявал в тях с намерението, ако има пари да ги отнеме. След като чула майка си да вика в коридора, св.С. Д. излязла от всекидневната, за да види какво се случва. Изплашена св.М. Т. ѝ разказала, че непознат мъж влязъл в апартамента и го

видяла да проверява чантите им, но тъй като не намерил пари, избягал. Св.М. Т. била много шокирана и изплашена от случилото се, при което веднага отишла в съседния апартамент № **, където живеел сина ѝ С. Т. и му разказала за случилото се. Св.С. Т. веднага след като разбрал от майка си св.М. Т. какво се е случило, тръгнал надолу по стълбите, за да го търси. Св.М. Т. описала на св.С. Т. как изглежда обв.Р. М., за да може да го открие по - лесно.

След като излязъл от блока, св.С. Т. тръгнал надолу към светофарите и тъй като не видял никъде обв.Р. М., тръгнал да се прибира вкъщи. По пътя обратно към блока, находящ се на ул.„О.“ № **, вход „**“ срещнал св.М. А. - полицейски служител, на когото разказал, че обв.Р. М. влязъл в апартамента, в който живеела майка му св.М. Т. и направил опит да отнеме пари от дамската ѝ

чанта и полиетиленовия плик /чанта/ на сестра му св.С. Д.. Св.М. Т. и св.С. Д. нямали никакви пари в чантите си, както и в апартамента, поради което обв.Р. М., след като преровил вещите, не взел нищо друго, тъй като намерението му

било да отнема само пари. По същото време св.М. Т. го видяла вътре в апартамента и обв.Р. М. бързо избягал, за да не го хванат, докато ровел в чантите

им, за да търси пари.

На 05.05.2023 год., около 12.30 часа в РУ- К. постъпила оперативна информация, че криминално проявеният обв.Р. М. бил в гр.К.. Полицейските служители св.Е. В. и св.С. Р. имали оперативна информация, че след излизането си от затвора обв.Р. М. живеел в с.П., общ.К., обл.К. и извършвал кражби от жилища, чрез проникване през незаключени врати, поради което незабавно предприели действия по установяването му в гр.К.. Около 13.00 часа св.В. и св.Р. получили информация, че обв.Р. М. бил забелязан в района на хипермаркет „*“ да се движи в посока кв. „В.“. По - късно св.В. и св.Р. получили информация, че обв.Р. М. е бил забелязан да излиза от блок № * „*“ и да тръгва в посока ул.„О.“, поради което двамата незабавно предприели действия по издирването и установяването му. За тази цел бил сформиран екип от служители на „Криминална полиция“ при РУ - К.. Полицейските служители в състав св.Е. В. и св. С. Р. извършвали обход в кв „В.“ със служебен автомобил, а св.С. Р. и св.М. А. извършвали обход в района пеша. Малко след 14.30 часа св.С. Т. забелязал патрулния автомобил и се насочил към св.М. А., на когото обяснил, че непознат направил опит да отнеме пари от дамските чанти на майка му и на сестра му от апартамента, в който живеели, след което същият избягал в неизвестна за тях посока. Полицейските служители се разпределили и започнали да го търсят, при което св.М. А. и св.С. Р. забелязали обв.Р. М. да излиза от задния вход на блок № * от към улиците „М.“ и „Б.“. Обв.Р. М. бил задържан от полицейските органи и закаран в РУ - К., където му бил извършен личен обиск.

При обиска в него били намерени две банкноти с номинал 20 лева, съответно със сериен номер № ГБ82621801 и № БЦ7707042, една банкнота с номинал пет лева със сериен номер № БН5394257, една монета с номинал два лева, три монети с номинал един лев, две монети с номинал петдесет стотинки, четири монети с номинал двадесет стотинки и една монета с номинал десет стотинки, всички на обща стойност 51.90 лева. Намерените пари били предадени с протокол за доброволно предаване на 05.05.2023 год.

от обв.Р. М. на водещият разследването разследващ полицай, като обв.Р. М. заявил, че това са откраднатите пари от апартамент в блок № * /“*“/.

На 08.06.2023 год. за времето от 16.00 часа до 16.15 часа бил направен оглед на ВД на предадените пари.

На 05.05.2023 год., за времето от 16.30 часа до 17.05 часа бил извършен оглед на местопроизшествие в жилищна сграда - апартамент, находящ се в гр.К., ул.,О.“ № **, вх.,„*“, ет.*, апартамент № **. С протокола за оглед като веществени доказателства били иззети Обект № 1 - бял полиетиленов плик с надпис „LC WAIKIKI“ и Следа № 1- един брой дактилоскопна следа от дръжка /брава/ на входна врата на апартамента. Към протокола за оглед бил изготвен и приложен фотоалбум.

С протокол за вземане на образци за сравнително изследване от 05.05.2023 год. доброволно били взети следи от пръстови отпечатыци от лява и дясна ръка на обв.Р. М..

С постановление от 10.05.2023 год. била назначена дактилоскопна експертиза. Видно от Протокол № 96 от 18.05.2023 год. за изготвена дактилоскопна експертиза, заключението на вещото лице е, че по предоставения за изследване Обект № 1 - бял полиетиленов плик с дръжки и надпис „LC WAIKIKI“ с размери 53 см широчина и 50 см височина не се проявили и не били фиксирани годни за идентификация дактилоскопни следи. Дактилоскопна следа под № 1 не притежавала достатъчно по обем информация /конфигурация, общи и частни признаци/ и не е годна за идентификация.

На 06.05.2023 год. бил извършен разпит на пострадалата в качеството ѝ на свидетел, където заявила, че може да разпознае непознатия мъж, който на 05.05.2023 год. бил в спалнята ѝ, като направила пълно описание на отличителните му черти и белези по които ще го разпознае. Непосредствено след което, за времето от 11.15 часа до 11.20 часа на 06.05.2023 год. било извършено разпознаване на лица. Видно от протокола за разпознаване на лица и предмети, пострадалата разпознала обв.Р. М. под № 2. На 06.05.2023 год. за времето от 11.45 часа до 12.35 часа бил извършен следствен експеримент, при който обв.Р. М. показал маршрута по който се придвижвал до апартаментите.

От автогарата в гр.К., обв.Р. М. тръгнал към бензиностанция „Г.“, след

като минал през нея, на кръстовището завил наляво към ул.,С.“ и продължил по тази улица до офиса на „*“. След това на кръстовището завил надясно към ул. „И.“ и продължил по тази улица до блок № * / блок */ , вход „*“. Обв.Р. М. влязъл в блока и започнал от първият етаж да проверява всички врати на апартаментите дали са заключени, при което установил, че вратата на апартамент № **, намиращ се отдясно на коридора, е отключена. Обв.Р. М. отворил вратата и влязъл вътре, където от джоб на тъмно на цвят елече, поставено на фотьойл в една от стаите отнел сумата от 51.90 лева от владението на св.С. Р.. Веднага след това обв.Р. М. излязъл от блок № * и поел по пътя към магазин „*“, намиращ се на ул.,М.“, в който отишъл да обмени отнетата банкнота. След като излязъл от магазина, обв.Р. М. се спуснал надолу по ул.,П.“, като след светофарите завил на наляво към ул.,О.“ и влезнал в блок № **, вход „*“. По стълбите обв.Р. М. пробвал на всички апартаменти дали са заключени входните врати, като стигнал до петия етаж и установил, че вратата на апартамент № **, намиращ се срещу стълбището била отключена. Обв.Р. М. влязъл в апартамента с намерението да отнеме пари и след като видял в една от стаите полиетиленова торбичка, собственост на св.С. Д., решил да провери дали в нея има пари. Обв.Р. М. се насочил към стаята, където бил полиетиленовия плик и след като проверил всички вещи в нея, не намерил никакви пари. В това време св.М. Т. излязла на коридора и видяла обв.Р. М., докато рови в полиетиленовия плик, при което се шокирала и се развикала. Обв.Р. М. се изплашил и тръгнал да бяга, но тъй като в същата стая видял и черна дамска кожена чанта, собственост на св.М. Т., веднага след това се върнал и започнал да търси пари и в нея, но там също нямало пари, поради което не взел нищо и отново избягал.

В качеството на свидетели били разпитани двете поемни лица, присъствали на следственият експеримент - св.Д. И. и св.М. К., които подробно описват маршрута на движение на обв.Р. М. до кв.,В.“ № *, блок № *, вх. " **", ет. *, № **, откъдето е откраднал 51.90 лева от владението на св.С. Р. и до апартамент, находящ се на ул.,О.“, блок № **, вход „*“, ет. *, ап. № **, откъдето опитал да отнеме пари от владението на св.М. Т. и св. С. Д..

Горната фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел за установена по безспорен начин от събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, както следва: от показанията на

свидетелите, обясненията на обвиняемия, протокол за оглед на местопроизшествие, протокол за разпознаване на лице, протокол за следствен експеримент, протокол за доброволно предаване, протокол за оглед на ВД, стоково-оценителна експертиза, дактилоскопна експертиза, свидетелство за съдимост, характеристична справка и нотариални актове за собственост. Посочил е, че не е констатирал пороци, водещи до компрометиране на доказателствената стойност на приетите посмени документи, поради което цени всички писмени показателства. Направил е извода, че установените обстоятелства се подкрепят изцяло от самопризнанието на подсъдимия в съдебно заседание, одобрено от съда по реда чл.372 ал.4, във вр. с чл.371 т.2 от НПК.

От правна страна решаващият съд е посочил, че с оглед приетата фактическа обстановка счита, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна всички признаци на състава на престъплението по чл.196 ал.1 т.1, във вр. с чл.194 ал.1, във вр. с чл.29 ал.1 б.,,а“ и б.,,б“, във вр. с чл.26 ал.1 от НК, за което е предаден на съд. Посочил е също в мотивите си, че от обективна страна подсъдимият е осъществил изпълнителното деяние на престъплението, както и че от субективна страна престъплението е извършено при форма на вината „пряк умисъл“ по смисъла на чл.11 ал.2 от НК, доколкото подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването им.

При определяне на наказанието на подсъдимия Р. М. първоинстанционният съд е отчетел степента на обществена опасност на деянието – типична за престъплението; степента на обществена опасност на дееца – завишена, заради предходните осъждания; подбудите за извършване на деянието – незачитане правото на чужда собственост; смекчаващите отговорността обстоятелства – направеното още на досъдебното производство самопризнание за част от повдигнатото му обвинение (извън одобреното от съда в рамките на съкратеното съдебно следствие) и ниската стойност на инкриминираните вещи; и отегчаващите отговорността обстоятелства – обремененото съдебно минало на дееца и негативните му характеристични данни. Въз основа на тях, съобразявайки императивните разпоредби на чл.373 ал.2 от НПК, първоинстанционният съд е посочил, че при приложението на чл.58а от НК налага на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ в

размер на 16 м., което е намерил за справедливо, съобразено със степента на обществена опасност на деянието и дееца, със смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства, и в състояние да постигне целите на генералната и специалната превенция. От така наложеното на подс.М. наказание, на основание чл.59 от НК съдът е приспаднал времето, през което същият е бил задържан по реда на НПК за срок до 72 часа и с мярка за неотклонение „задържане под стража“; възложил е на подсъдимия Р. М. заплащането на направените по делото разноски; както и се е разпоредил с веществените доказателства по делото.

Настоящата инстанция намира, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалваната присъда, ведно с мотивите към нея, първоинстанционният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила. Така, след образуване на делото в първоинстанционния съд въз основа на внесения от РП – К. обвинителен акт и определяне на съдия-докладчик, последният е постановил разпореждане по чл.247в от НПК, с което е съобщил на подсъдимия Р. М., на служебно назначения му защитник, както и на лицата, които е счел за пострадали – М. Т. и С. Д., за насроченото разпоредително заседание, произнесъл се е и по другите въпроси по чл.247в от НПК, и е насрочил делото за провеждане на разпоредителното заседание на 06.10.2023 год. В проведеното на посочената дата разпоредително заседание съдът е констатирал, че не е съобщил за разпоредителното заседание на пострадалия С. Р. Бекиров, поради което не е дал ход на делото и е отложил разглеждането на същото за провеждане на ново разпоредително заседание на 03.11.2023 год. Изпратеното съобщение по чл.247в от НПК на пострадалата М. Т. за насроченото на посочената дата разпоредително заседание е било върнато в цялост, с отбелязване на длъжностното лице – връчител на призовки и съдебни книжа при РС – К., че по данни на сина на пострадалата М. Т. – С. Т., същата е починала на 22.09., като С. Т. отказва да подпише съобщението. С резолюция на съдията-докладчик е постановено извършването на справка в НБД „Население“, като от извършената такава е било установено, че живи родственици на М. Т. са С. Д. Т. – син, С. Д. Д. – дъщеря, Й. Я. П. – сестра. Отново с резолюция съдията-докладчик е постановил да се извърши справка за адресите на сина и дъщерята на М. Т., както и да се призоват наследниците на същата за откритото съдебно заседание.

В проведеното на 03.11.2023 год. разпоредително заседание са се явили подсъдимият Р. М., служебно назначеният му защитник – адв.Х. К., както и пострадалият С. Б. Р., а пострадалата С. Д. Д. не се е явила, редовно призована. В изготвения съдебен протокол от посоченото заседание е отразено, че пострадалата М. Я. Т., редовно призована, не се явява /въпреки, че същата е починала/, като липсва въобще отразяване в протокола дали се е явил или не, респ. дали в разпоредителното заседание е взел участие и е изразил становище по въпросите по чл.248 ал.1 от НПК пострадалият С. Т., въпреки върнатото в цялост съобщение за последния, с отбелязване на връчителя на съобщението, че същия отказва да подпише съобщението.

Също видно от съдебния протокол от проведеното на 03.11.2023 год. разпоредително заседание, след даване ход на делото, снемане на самоличността на пострадалия С. Б. Р. и подсъдимия Р. Н. М., разясняване на правото на отвод на страните по чл.274 от НПК и разясняване на правата на подсъдимия, съдът е запитал пострадалия С. Р. дали желае да бъде конституиран като граждански ищец и частен обвинител, като след отрицателния отговор на последния липсва отразяване в протокола на изразени становища на Р. по въпросите по чл.248 ал.1 от НПК. С други думи, първоинстанционният съд не е дал възможност на пострадалия С. Р. да изрази становище по тези въпроси /доколкото протокола от съдебното заседание, съставен при условията и реда, предвиден в НПК, е доказателствено средство за извършване на съответните действия, за реда, по който са извършени, и за събраните доказателства, съгласно разпоредбата на чл.131 от НПК/, с което е нарушил императивната разпоредба на чл.248 ал.5 от НПК, съгласно която съдът се произнася с определение по чл.248 ал.5 т.т. 1 – 4, респ. по чл.252 ал.1 от НПК, след изслушване на прокурора и лицата по чл.247в ал.1 и ал.2 от НПК /т.е. подсъдимия, неговия защитник и пострадалите лица/. По този начин първоинстанционният съд е нарушил правото на пострадалия С. Р. да участва в производството като пострадало лице, въпреки нежеланието му да бъде конституиран като граждански ищец и/или частен обвинител, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила.

Съществени нарушения на процесуалните правила първоинстанционният съд е допуснал и при постановяване на обжалваната присъда, ведно с мотивите към нея. Така, в диспозитива на присъдата решаващият съд е

признал подс.М. за виновен в извършването на престъпление по чл.196 ал.1 т.1, във вр. с чл.194 ал.1, във вр. с 29 ал.1 б.,а“ и б.,б“, във вр. с чл.26 ал.1 от НК, за което и при приложението на чл.58а от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ в размер на 16 м. Съдът, обаче, не е посочил коя от разпоредбите на чл.58а от НК е приложил при определяне на наказанието на подс.М. – дали разпоредбата на чл.58а ал.1 от НК /т.е. дали е определил размер на наказанието „лишаване от свобода“, което впоследствие е намалил с една трета и какъв точно е този определен размер преди редукцията му/, или тази на чл.58а ал.4, във вр. с чл.55 ал.1 т.1 от НК /при която наказанието се определя при наличието на многобройни и/или изключителни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, под най-ниския предел, предвиден в закона за съответното престъпление/. В мотивите към присъдата също липсват каквито и да било изложени съображения в тази връзка. Посочената неяснота досежно начина на определяне на наказанието на подсъдимия пречатства проверката на волята на съда при определяне на наказанието, което следва да бъде наложено на подсъдимия М. за извършеното престъпление, респ. не могат да се правят обосновани изводи относно законосъобразността и справедливостта на наложеното наказание на подсъдимия. Съществена неяснота в присъдата и мотивите към нея съществува и относно размера на наложеното на подс.М. наказание „лишаване от свобода“, доколкото както в диспозитива на присъдата, така и в мотивите съдът е посочил, че за извършеното престъпление налага на подс.Р. М. наказание лишаване от свобода „...в размер на 16 м.“, без да е ясно каква точно времева измервателна единица е имал предвид съда /само може да се предположи, че съдът е наложил на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ в размер на 16 месеца/. С посоченото несъмнено са нарушени процесуалните права на страните да знаят какво точно по размер наказание е наложено на подс.М. за извършеното престъпление, като изписването на размера на наложеното наказание на подсъдимия по този начин не дава възможност на настоящата инстанция да извърши преценката за съответствието с материалния закон и справедливостта на същото наказание.

Първоинстанционният съд е допуснал и друго нарушение на процесуалните правила. Това е така, тъй като след като е описал в мотивите към присъдата приетата от него фактическа обстановка, съдът е посочил доказателствата, въз основа на които е установена същата, направил е извода,

че установените обстоятелства се подкрепят изцяло от самопризнанието на подсъдимия в проведеното съкратено съдебно следствие пред първата инстанция, след което се е задоволил само декларативно да посочи, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна всички признаци на състава на престъплението по чл.196 ал.1 т.1, във вр. с чл.194 ал.1, във вр. с чл.29 ал.1 б.,,а“ и б.,,б“, във вр. с чл.26 ал.1 от НК, за което е предаден на съд. Съдът е посочил също само декларативно в мотивите си, че от обективна страна подсъдимият е осъществил изпълнителното деяние на престъплението, както и че от субективна страна престъплението е извършено при форма на вината „пряк умисъл“ по смисъла на чл.11 ал.2 от НК, доколкото подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването им. Така изготвените мотиви към обжалваната присъда не изпълняват изискванията на процесуалния закон по чл.305 ал.3 от НПК относно съдържанието им, тъй като липсват изложени от съда каквито и да било правни съображения досежно взетото решение. С други думи, първоинстанционният съд не е изложил каквито и да било мотиви относно съответствието на установените факти спрямо съставомерните елементи на престъплението както от обективна, така и от субективна страна.

Или, настоящата инстанция намира, че посочените по - горе в мотивите допуснати нарушения на процесуалните права на пострадали от престъплението да участват в наказателното производство, съществуващите неясноти досежно начина на определяне на наказанието на подс.М. за извършеното престъпление и размера на същото, както и липсата на мотиви към обжалваната присъда представляват съществени нарушения на процесуалните правила, които препятстват проверката от въззивната инстанция на правилността - обосноваването и законосъобразността, на постановената присъда и нарушават процесуалните права на страните, като в конкретния случай нарушават и ограничават процесуалните права на пострадалите, на държавното обвинение, както и на подсъдимия и неговия защитник да участват в производството, да узнаят какъв е точният размер на наложеното на подсъдимия наказание и по какъв начин е определен същия размер, както и какви са правните съображения на съда за взетото решение, и по този начин ги лишава от възможността за надлежно упражняване на процесуалните им права - да оспорват изводите на съда и да навеждат доводи

в тази връзка, да правят искания и възражения и др., по начин, който считат за най-ефективен.

С други думи, първоинстанционният съд не е изпълнил задължението си да постанови съдебен акт при спазване на процесуалните правила, които са гаранция за осъществяването в пълна степен на процесуалните права на всички страни в процеса, с оглед законосъобразно постигане целта на провежданото наказателно производство - разкриване на обективната истина и постановяване на обоснован, законосъобразен и справедлив съдебен акт.

С оглед изложеното, и предвид посочените допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд при постановяване на обжалваната присъда, ведно с мотивите към нея, които не могат да бъдат отстранени в производството пред въззивната инстанция, но са отстранени в първоинстанционното производство при ново разглеждане на делото, следва първоинстанционната присъда да бъде отменена, като делото бъде върнато на К.йския районен съд за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на разпоредителното заседание, при което бъдат отстранени посочените допуснати съществени процесуални нарушения.

Само за пълнота следва да се посочи, че твърдяната от жалбоателя и прокурора липса на определен първоначален режим на изтърпяване на наложеното на подс.М. наказание „лишаване от свобода“ в присъдата не представлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на присъдата, доколкото по този въпрос съдът може да се произнесе и с определение по чл.306 ал.1 т.2 от НПК, но с оглед изхода на делото, по този въпрос първоинстанционният съд следва да се произнесе при новото разглеждане на делото.

При този изход на делото, не следва да бъдат обсъждани от настоящата инстанция правилността — обосноваността и законосъобразността, на обжалваната присъда, вкл. и справедливостта на наложеното на подсъдимия М. наказание, както и не следва да бъдат извършвани анализ и оценка на събраните по делото доказателства.

Водим от изложеното, и на основание чл.334 т.1, във вр. с чл.335 ал.2, във вр. с чл.348 ал.3 т.1 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 62/03.11.2024 год., постановена по Н.о.х.дело № 708/2023 год. по описа на К.йския районен съд.

ВРЪЩА делото на Районен съд – К. за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на разпоредителното заседание.

Решението не подлежи на касационно обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____